

[Energiministeren]

der er. De virkemidler, man bruger, er oplysning, rådgivning, eleftersyn og ændrede tariffer. Der iværksættes forsøg i en række offentlige institutioner, inden for industri, handel og service og inden for landbrug og gartneri. Blandt de forskellige virkemidler, der vil blive afprøvet, er tredjepartsfinansiering. Den første rapport om disse aktiviteter forventes at foreligge i efteråret 1989.

Endelig er der elselskabernes egen konsulenttjeneste, som i øvrigt har passeret et antal af 100. Konsulenterne rådgiver specielt erhvervslivet og offentlige institutioner. Elselskaberne har planlagt en række forsknings- og demonstrationsinitiativer for at opnå elbesparelser og for at udjævne elforbruget.

De aktiviteter, der er i gang på dette område, har jeg understøttet ved at bruge en administrativ adgang til at indføre forbud imod, at man installerer elvarme i nybyggeri i områder, hvor der er eller bliver udlagt kollektiv varmforsyning, det vil sige enten fjernvarme eller naturgas.

Endelig vil jeg nævne, at også vores afgiftspolitik er vigtig for at fastholde et så lavt energiforbrug som overhovedet muligt.

Danmarks initiativer er noteret udenlands. Vi har fået ros fra IEA, Det Internationale Energiagentur, som navnlig har lagt mærke til vores kraftvarmeprogram og vores øgede anvendelse af vedvarende energikilder. Det er også blevet noteret i EF, at vi er det land, der stærkest har fulgt EF's mål på energiområdet. I den nylig fremkomne rapport siger man, at danske erfaringer ved rationel energiudnyttelse, ved udnyttelse af vedvarende energi m.v. er værdifulde for de andre EF-lande. Det synes jeg er vigtigt at fremhæve i en tid, hvor der pågår en debat om eventuel udjævning af afgifterne på energi inden for EF.

Disse internationale bemærkninger til dansk energipolitik viser, at vi er på rette vej. Vi har lagt den rette plan. Nu drejer det sig om – og det er det, der er Brundtlandrapportens opfordring til os – at vi forstærker den indsats, som vi er begyndt på.

Regeringen tager energi- og miljøproblemerne meget alvorligt. Det fremgår klart af åbningstalen, hvor statsministeren bl.a. sagde:

»På det energipolitiske område møder vi store udfordringer i de kommende år. Det er nødvendigt, at vi gennemfører store begrænsninger

i det samlede energiforbrug, og at vi i langt højere grad end i dag gør brug af de vedvarende energikilder, hvis vi skal undgå en miljøkatastrofe og skabe en bæredygtig balance mellem energi og miljø. Regeringen vil derfor fremlægge en særlig redegørelse om de initiativer, der agtes gennemført på energiområdet.«

Arbejdet med regeringens Brundtlandredegørelse er langt fremme, og vi forventer, at Folketinget får forelagt redegørelsen inden jul. Redegørelsen vil pege på en række mulige energipolitiske initiativer. Uden at jeg skal gå i enkeltheder, kan jeg sige, at der bliver tale om en bred vifte af forslag, begrænsninger i energiforbruget ved forbedret effektivitet både i produktions- og forbrugsleddet, omlægninger til mindre forurenende energiformer og en øget indsats på forsknings- og udviklingsområdet.

Det er en meget omfattende og vanskelig opgave, vi skal i gang med. Det er derfor vigtigt, at vi griber sagen rigtigt an. I Energiministeriet er vi, synes vi selv, inde på nogle gode ideer til, hvorledes vi bedst griber sagen an. Men vi er naturligvis også lydhøre over for andres ideer, f.eks. ideer af den type, som er nævnt i det beslutningsforslag, vi nu har til behandling. Jeg mener således, at udarbejdelse af lavenergiscenarier – udviklingstendenser kunne man også kalde det – kan være en udmærket metode, især hvad angår de mere langsigtede perspektiver.

Men det er også vigtigt at slå fast, at eventuel udarbejdelse af scenarier ikke må bremse tiltag, som umiddelbart kan iværksættes.

Jeg håber, at såvel dette beslutningsforslag som energiafsnittet i regeringens Brundtlandredegørelse vil blive genstand for en grundig behandling i Folketingets Energipolitiske Udvalg. Der er brug for, at vi tænker langt frem, gerne utraditionelt, men også konkret. Der er brug for, at vi er realistiske og grundige, men også beslutsomme. Og i denne sag er der i mere end i nogen anden brug for, at vi nationalt som internationalt lægger kræfterne sammen. Hver for sig kan vi kun lidt, men sammen kan vi næsten alt.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er næsten ikke til at begribe, at den minister, der lige har holdt denne tale, i går har været med til at udsende en redegørelse på et af de mest energitunge områder, vi overhovedet har,